

Ako komunikačne zvládnuť nevhodné správanie u detí.

Pri nevhodnom správaní

1. JA – výroky hovoríme každý sám za seba v prvej osobe: Už dosť! Toto nebudem tolerovať!
2. Namiesto hrozieb dať na výber: môžeš...alebo môžeš
 - Môžeš sa hrať s ostatnými deťmi a dodržiavať dohodnuté pravidlá, alebo môžeš byť radšej sám v izbe. Keď budeš mať pocit, že si už pokojnejší, príď sa hrať k ostatným deťom.
3. Prerušit' nevhodné správanie: odviešť, alebo odniesť dieťa, oddialiť od seba bijúce sa deti.
 - Vhodný komentár: Žiadna bitka! Žiadne sácanie!

Po nevhodnom správaní

1. Ošetriť emócie:
 - Vlastné emócie: opäť použijeme JA – výroky: Naozaj sa hnevám, že si udrel kamaráta. Chcela by som aby si sa s ním vedel hrať bez bitky.
 - Emócie dieťaťa – vyjadrím empatiu: Ty máš možno strach, čo na to povie chlapcova mama?
2. Privolať dieťa k spoluúčasti na riešení situácie a na náprave:
 - Konštatovanie + otázka: Hračka je zničená. Tak čo s tým urobíme?
 - Informácia: Keď niekomu ublížime, alebo mu niečo pokazíme a chceme s ním opäť vychádzať, pomôže, keď sa ospravedlníme: Choď sa hneď ospravedlniť.
 - Možnosť voľby (sám alebo v spolupráci): Utrieš ten rozliaty čaj sám, alebo ti pri tom pomôžem?
 - Vyjadriť očakávanie: Budem rada, keď mi prídeš povedať, ako si sa rozhodol...
3. Urobiť opatrenie, ktoré by ďalej nezhoršovalo situáciu a tiež ktorým chránime svoje potreby a záujmy:

Dieťa počmáralo strany v knižke.

opatrenie:

Postavila som knihy na hornú policu, lebo si chcem byť istá, že budú nepoškodené, keď ich budeme chcieť čítať. O pár dní sa môžeme porozprávať, či ich presunieme naspäť do dolnej poličky, kde boli aj predtým.